

SLOVARSKA OBRAVNAVA STOPENJSKIH TVORJENK V SLOVARJU SLOVENSKEGA KNJIŽNEGA JEZIKA

Boris Kern

Filozofska fakulteta, Ljubljana

UDK 811.163.6'373.611:81'374.81

Namen članka je opozoriti na pomembnost zavedanja stopenjskosti tvorjenk pri leksikografskem delu. V članku se omenjena problematika obravnava z vidika vključenosti/nevključenosti določenih stopenjskih tvorjenk v slovar in še posebej z vidika slovarske obravnave v smislu ustreznosti razlag glede na razmerje z motivirajočo besedo ter doslednega/nedoslednega navajanja ustreznih kvalifikatorjev oz. kvalifikatorskih pojasnil.

stopenjsko besedotvorje, leksikografija, slovaropisje, besedotvorje, stopenjske tvorjenke

The aim of this article is to point out the importance of awareness of the gradual nature of derivatives when building a dictionary. The article deals with this subject from the perspective of the presence/absence of the multistage derivatives in the dictionary and especially from the perspective of lexical definitions considering the motivating word, and the (in)consistency of the qualifiers and semantic notes.

multi-stage word formation, lexicography, dictionaries, word formation, multi-stage derivatives

1 Uvod

Pri slovaropisnem delu je vsekakor potrebna zavest o stopenjskosti v slovar vključenih tvorjenk, in sicer tako z vidika slovarskih razlag kot okvalificiranja. Na osnovi raziskave (Kern 2014b: 253),¹ ki je preučevala besedotvorne in pomenotvorne zmožnosti glagolov v slovenskem jeziku, ki označujejo zaznavanje s petimi čuti: vidom, sluhom, vohom, tipom in okusom,² je bilo namreč ugotovljeno, da so pomen-ske modifikacije na ravni netvorjenega leksema in vseh njegovih neposrednih in posrednih tvorjenk³ pri tematsko sorodnih leksemih systemske. To pomeni, da so vse nadaljnje tvorjenke tudi v večini predvidljivo pomenotvorne.

Pomenske modifikacije med netvorjenimi leksemi in vsemi neposrednimi in posrednimi tvorjenkami ter posledično tudi ustreznost njihovih slovarskih razlag in doslednost navajanja kvalifikatorjev oz. kvalifikatorskih pojasnil so najbolj razvidne

¹ Raziskava je nastala v okviru doktorskega dela *Slovarski pomen stopenjskih tvorjenk glagolov čutnega zaznavanja*, napisanega pod mentorstvom prof. dr. Andreje Žele in prof. dr. Ade Vidovič Muha.

² V raziskavo je bilo zajetih 1.195 stopenjskih tvorjenk.

³ Neposredno tvorjen je glagol *zagledati* (iz glagola *gledati*), posredno tvorjen pa je glede na glagol *gledati* pridevnik *zagledan* (*zagledan* ← *zagledati* ← *gledati*).

iz hierarhično urejenega nabora besed, ki so tvorjene iz iste korenske besedotvorne podstave in iz enakega slovarskega pomena. Take nabore, pri katerih je osnova za razvrstitev besedja stopnja tvorjenosti, imenujemo *besedotvorni sestavi*, veja besedotvorja, ki take sestave oblikuje in jih analizira, pa *stopenjsko besedotvorje*. Primer (dela) *besedotvornega sestava*:⁴

glédati 1. upirati, usmerjati pogled kam: *gledal je proti planinam // imeti odprte oči: brez sončnih očal ne morem gledati //* preh. z gledanjem dojemati, zaznavati vsebino česa: *gledati film, televizijo; pojdimo gledat, kaj se dogaja*

gléd-anje [1.] glagolnik od gledati: *gledanje televizijskih sporedov*

[...]

pre-glédati 1. z gledanjem navadno kritično a) ugotoviti ustreznost, pravilnost česa: *pregledati potne liste; b) seznaniti se s čim: pregledati arhiv*

preglèd-ø 1. a) glagolnik od pregledati: *začel se je pregled potnih listov*

pred-preglèd Nb *tiskanje predpregleda fotografij*

pregléd-an *pregledan in potrjen račun*

preglédan-ec nav. ekspr. kdor je pregledan: *število pregledancev se je večalo*

nè-preglédan [1.] ki ni pregledan: *na mizi so ležali nepregledani časopisi*

nèpreglédan-ost [1.] SP *na občini se zavedajo odgovornosti nepregledanosti igral (Gf)*

pregléd-en¹ ki se da (z lahkoto) pregledati, razumeti: *zelo pregledna razpredelnica*

preglédn-ica razpredelnica, tabela: *vpisati v preglednico*

(Kern 2014b: 78–83)

Pri tovrstnih skupinah tvorjenih besed, ki so razporejene okoli netvorjene besede kot izhodišča za neposredno in v nadaljevanju posredno tvorjenje, je ključen tudi skupni pomenski element med tvorjenko in njenim besedotvornim izhodiščem v sodobnem jeziku. Skupino teh tvorjenk imenujemo *stopenjske tvorjenke*. Ob tem gre poudariti, da tvorjenke v kontekstu stopenjskega besedotvorja niso besede, ki nastanejo iz določenega leksema, ampak besede, ki so tvorjene iz konkretnega pomena določenega leksema (prim. Lachnik 2011: 159). Tovrstno razumevanje stopenjskih tvorjenk te oddaljuje od t. i. besednih družin, ki jih razumemo predvsem v kontekstu diahronega jezikoslovja. Razumevanje besednih družin kot sestavov besed s skupnim

⁴ Gradivska osnova za izdelavo *besedotvornih sestavov* so bili: *Slovar slovenskega knjižnega jezika, Slovenski pravopis, Slovar novejšega besedja slovenskega jezika, Besedišče slovenskega jezika* in korpusa slovenskega jezika Nova beseda in Gigafida. Če ob posamezni tvorjenki ni navedeno drugače, pomeni, da je gradivski vir za tvorjenko SSKJ, prav tako so v teh primerih iz SSKJ-ja tudi razlage in (delno prirejene) zgledi ter kvalifikatorji in kvalifikatorska pojasnila. V nasprotnem primeru je vir naveden za iztočnico (SP za *Slovenski pravopis*, Nb za korpus Nova beseda, Gf za korpus Gigafida). Ob prikazanem besedotvornem sestavu gre omeniti še, da številka pomena v oglatih oklepajih kaže na pomensko diferenciacijo, ki jo je bilo treba vpeljati. Pogosto se namreč zgodi, da ima določena tvorjenka v slovarju le en pomen, čeprav je bila tvorjena iz večpomenskega leksema in ima tudi sama več pomenov. V SSKJ-ju je to še posebej pogosto pri glagolnikih, ki imajo le sklicevalno razlago in posledično niso pomensko diferencirani.

korenem (prim. Stramljič Breznik 2004: 7; Toporišič 2000: 116) namreč izključuje pomenski vidik v sodobnem jeziku. Enak koren namreč še ne zagotavlja pomenske zveze dveh besed – ta zveza je zagotovljena šele, če je izpolnjen dodatni pogoj, tj. skupen pomenski element v sodobnem jeziku (Tihonov 1978: V).

2 Slovarska obravnava stopenjskih tvorjenk v SSKJ-ju

Pri pregledu 1.195 stopenjskih tvorjenk je bilo ugotovljeno, da v okviru njihove slovarske obravnave ne najdemo večjih neskladnosti.⁵ To je prav gotovo odraz natančnega dela, ki je bilo očitno tudi smiselno usklajevano. Glede na pregledano gradivo lahko pri slovarski obravnavi v SSKJ vendarle predlagamo posamezne izboljšave, ki pa bi jih lahko razdelili v naslednje tri skupine: izboljšave na ravni (1) slovarskih razlag (predvsem pomenske razčlenitve), (2) okvalificiranja, (3) doslednega navajanja določenih leksemov kot slovarskih iztočnic.⁶

2.1 Predlogi za izboljšanje slovarskih obravnava stopenjskih tvorjenk v SSKJ-ju

2.1.1

Kot primer možnosti izboljšave slovarskih iztočnic na ravni razlag gre na prvem mestu omeniti nedoslednosti pri navajanju določenih pomenov v razmerju samostojni pomen : podpomen. Kot primer lahko navedemo drugi pomen glagola *videti* 'seznaniti se s čim z gledanjem'. Glagola *videti* in *slišati* imata oba v drugem pomenu izraženo seznanitev z gledanjem/slišanjem, medtem ko ima glagol *poslušati* enak pomenski prehod v polje mentalne percepcije izražen v podpomenu ('s poslušanjem dojemati, zaznavati vsebino česa'). Navedeni trije primeri so sistemsko enaki, zato bi veljalo pomensko diferenciacijo poenotiti.

Kot problematični (z leksikografskega vidika) se kažejo predvsem leksemi brez slovarske razlage, med katere sodijo trpni deležniki na *-n* in *-t*, deležniki stanja na *-n* in *-t*, deležniki na *-č* in *-ši* ter deležja na *-oč*, *-eč*, *-aje* ali *-ši* in tudi tvorjeni samostalniki na *-ost*, ki so v SSKJ navedeni kot podgesla k posameznim izhodiščnim glagolom. Del njih, ki so pomensko dovolj samostojni, bi bilo treba obravnavati kot samostojne iztočnice. T. i. metoda gnezdenja iztočnic v podgeslih se v sodobnem slovaropisju opušča, sploh z vsesplošno uveljavitvijo elektronskih in spletnih slovarjev, in sicer ne več kot različic knjižnih izdaj, ampak kot izhodiščnih oblik slovarja. Elektronski način kaže težnjo po samostojnih geselskih člankih za posamezne lekseme, tudi besedne zveze in frazeme (tako je to rešeno v (zgolj) spletni izdaji poljskega slovarja *Wielki słownik języka polskiego*). Elektronski način sicer omogoča nabor tako terminov in frazemov v gnezdh, vendar ne več v klasičnem pomenu gnezd.

⁵ Analizirano gradivo, ki je zamejeno le na stopenjske tvorjenke iz glagolov čutnega zaznavanja, seveda ne omogoča dokončnih posplošitev za celoten slovar, vseeno pa je gradivo zadostno, da lahko opozorimo na nekatere možnosti izboljšave slovarske obravnave v prihodnjih enojezičnih razlagalnih slovarjih slovenskega jezika.

⁶ Pri slednjem se je treba zavedati, da različne nedoslednosti lahko izhajajo iz samega gradiva, na podlagi katerega je nastal SSKJ.

Problematične so tudi t. i. sklicevalne razlage, predvsem pri glagolnikih, npr. pri *oprezanje* najdemo sklicevalno razlago: »glagolnik od oprezati«, navedeni pa so naslednji zgledi: »stalno oprezanje ga je utrudilo / oprezanje za sovražnikom«, pri čemer gre za združitve dveh pomenov, izhajajočih iz dvopomenskosti motivirajočega glagola: 1. 'gledati kaj z določenim namenom, navadno skrivoma, prtajeno' in 2. 'iskati, čakati koga z določenim namenom, navadno skrivoma, prtajeno'. Podobno leksikografsko rešitev najdemo tudi v primerih, ko ima določen glagolnik dejansko potrjen samostojen drugi/tretji itn. pomen – pod točko 1. najdemo zapis »glagolnik od X« z združenimi zgledi, na drugem mestu pa je osamosvojeni pomen (prim. glagolnik *zaznava*: »1. glagolnik od zaznati: *zaznava besed, govora; zaznava časa, prostora, razdalje, temperature; sposobnost zaznave / zaznava sprememb*; 2. *nav. mn. kar nastane v zavesti kot posledica čutnega dojetanja sveta: obnovitev zaznav v domišljiji; jasne zaznave; zaznave in predstave / čutne, slušne, vidne zaznave*«). Pri teh leksemih bi se dalo ustvariti samostojno (nesklicevalno) razlago – vzemimo za primer leksem *srepenje*, ki ima besedotvorni pomen dejanja. Slovarska razlaga bi lahko torej bila 'dejanje, pri katerem ena oseba gleda drugo nepremično, tako da zbuja neprijeten občutek'.

V posamičnih primerih najdemo pri določenih leksemih tudi manj ustrezne/neustrezne razlage, npr. pri glagolu *preslišati*: 3. *ekspr.* 'postati deležen razmeroma veliko neprijetnih trditev, besed'. Ustreznejša bi bila razlaga 'zavestno se ne odzvati na veliko neprijetnih trditev, besed', ki bi poudarila tvorno udeležbo pri dejanju. Poleg tega bi bilo treba aktualizirati tudi nekatere razlage, npr. *tipkati* ima v SSKJ razlago 'pisati na pisalni stroj', enako je tudi pri vseh njenih stopenjskih tvorjenkah, kar je vidno predvsem v razlagah glagolov s predponskimi obrazili *do-, na-, od-, po-, pre-, s-, v-* in *za-* (ob tem velja dodati, da se glagol *dotipkati* v celoti veže le na tipkanje s pisalnim strojem, torej bi bilo danes ustrezno leksemu dodati časovni kvalifikator).⁸

Za nedoslednost pri slovarkem prikazu določenega leksema lahko štejemo tudi obravnavo glagola *zaškiliti* (»nepravilno obrniti zrklo glede na smer gledanja«; zgled: »z očmi je rahlo zaškilitil namrščil se je in zaškilitil na prijatelja poškilil«). V t. i. malem gnezdu⁹ najdemo pomen, ki bi bil lahko samostojen, pri čemer pa ne bi bila ustrezna rešitev s sinonimom v razlagi – gre namreč za nevtralen leksem, torej bi bila potrebna celovita razlaga (2. *ekspr.* pogledati, navadno skrivoma, prtajeno: *namrščil se je in zaškilitil na prijatelja*).

Na določenih mestih bi bila na mestu dopolnitev slovarske razlage, npr. pri *ujéti* 13. *ekspr.* 'hitro, v kratkem času zaznati kaj težko zaznavnega, kratkotrajnega' (zgledi: *ujeti sumljiv gib, posmehljiv pogled*). Tu bi bilo v razlagi treba dodati 'navadno z gledanjem, posluhanjem'.

⁷ Nesamostojne razlage glagolnikov izhajajo iz ugotovitve, da glagolniki nimajo samostojnega slovarskega pomena, ampak predstavljajo v razmerju do podstavnega glagola le spremenjeno besedno vrsto.

⁸ V SSKJ 2 imamo aktualizirano razlago »pisati na računalnik, pisalni stroj«, ki pa ni v celoti ustrezna. Ustreznejša razlaga je »pisati na elektronski napravi«.

⁹ Pomenovanje iz internega gradiva Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU (npr. M. Silverster *Priročnik za tehnično stran redakcije gesel*, 1978).

SSKJ v svoji strukturi zajema nekatere premišljene, zavestne odločitve, vendar pa te za uporabnike brez podrobnega branja uvoda niso razberljive (te odločitve so povezane predvsem z omejitvami knjižne izdaje slovarja in izhodiščnim ekonomičnim ravnanjem glede obsega slovarskih sestavkov). Prim. večpomenskost časovno okvalificiranih leksemov se kaže zgolj v navajanju zgledov za poševnicami, ki nakazujejo t. i. pomenske odtenke posameznega leksema: *občut* zastar. 'občutek' (zgledi: *tipni občut / občut sramote, varnosti / preganjal ga je občut, da se dolgo ne bodo videli*).

V SSKJ najdemo nekaj primerov, pri katerih razlagi med tvorjenko in podstavno besedo nista usklajeni. Tak primer sta glagola *ločiti* in *razločiti*. Prvi ima razlago: 'videti kaj kot posameznost', drugi pa 'videti, slišati kaj kot posameznost'; pri prvem je torej predvideno le vidno zaznavanje, pri drugem pa tako vidno kot slušno, kar je neustrezno. V obeh primerih sta aktualni obe zaznavanji – tako vidno kot slušno.

Na nekaj mestih je vprašljiva (nedosledna) razvrstitev pomenov: primer sta sinonima *z gled* in *vz gled* (razvrstitev je bila sicer narejena na osnovi pogostosti posameznega pomena v gradivu, ki pa seveda pri sinonimih nikakor ni nujno enaka):

z gled

1. dejanje, ravnanje, po katerem se kdo ravna, ga posnema;
2. oseba, stvar z zelo izrazitimi, opaznimi lastnostmi, značilnostmi, po katerih (naj) se kdo ravna, jih posnema;
3. ekspr., navadno v povedni rabi, s prilastkom oseba, stvar, ki ima v veliki meri lastnosti, značilnosti, kot jih določa prilastek;
4. stvar, enota, po kateri se lahko neposredno pokaže, ponazori kak širši, splošnejši pojem.

vz gled

1. oseba, stvar z zelo izrazitimi, opaznimi lastnostmi, značilnostmi, po katerih (naj) se kdo ravna, jih posnema;
2. ekspr., navadno v povedni rabi, s prilastkom oseba, stvar, ki ima v veliki meri lastnosti, značilnosti, kot jih določa prilastek;
3. dejanje, ravnanje, po katerem se kdo ravna, ga posnema;
4. knjiž. primer, z gled.

V primerjavi s SSKJ je nepričakovana tudi razvrstitev pomenov pri leksemu *predogled* v *Slovarju novejšega besedja* (SNB). Načela za razvrstitev so bila pri tem slovarju vendarle drugačna (poudarjen je bil vidik rabe), zato znotraj SNB koncepta naslednje razvrstitve ne moremo šteti za napako:

prèdoglèd 1. ogled postavitve za natis izdelane strani na računalniškem zaslonu

prèdoglèd 2. predhodni ogled

Izhodiščni je vendarle drugi pomen samostalnika, je pa res, da v korpusih številčno prevladujejo zgledi za prvi pomen.

Nepoenotenost na ravni razlag in pri sinonimih je razvidna v naslednjih primerih:

vohati 1. z vohom zaznavati // biti sposoben zaznavati vonj;

vónjati 3. preh. zaznavati vonj;

vónjati 4. biti sposoben zaznavati vonj; vohati.

Pri glagolu *vohati* sta pomena obravnavana kot pomen in podpomen, v primeru glagola *vonjati* pa gre za osamosvojena pomena. Podobno nedoslednost najdemo tudi pri glagolu *gledati* in pri njegovi tvorjenki *dogledati*:

glédati 1. upirati, usmerjati pogled kam // imeti odprte oči // preh. z gledanjem dojemati, zaznavati vsebino česa;

doglédati 1. s pogledom doseči;

doglédati 2. knjiž. doumeti, dojeti.

V kontekstu vidskih parov nekateri sekundarni nedovršniki nimajo dodanih ustreznih pomenov – prim. *spregledati* in *spregledovati*:

spreglédati

1. postati sposoben gledati;
2. ugotoviti, spoznati stvar, kakršna dejansko je // ugotoviti, spoznati pristnost, resničnost človekovega ravnanja;
3. ne videti, ne opaziti // hote ne videti, ne opaziti česa slabega, nedovoljenega;
4. ne postati pozoren na koga, ne upoštevati ga, čeprav ima izredne uspehe, dobro dela // ne upoštevati sploh;
5. jur. oprostiti od zakonskih predpisov ali obveznosti.

spreglédovati

1. postajati sposoben gledati;
2. ne videvati, ne opaziti // hote ne videvati, ne opaziti česa slabega, nedovoljenega.

Smiselno bi bilo dodati še tretji pomen nedovršniškega para: 'ne postajati pozoren na koga, ne upoštevati ga, čeprav ima izredne uspehe, dela dobro', saj ga tudi (današnje korpusno) gradivo potrjuje. Pri oblikovanju besedotvornih sestavov je bil tretji pomen seveda upoštevan.

2.1.2

Na več mestih prihaja do nedoslednosti pri okvalificiranju, predvsem na ravni kvalifikatorjev *zastar.* in *knjiž.* Kvalifikator *zastar.* v SSKJ-ju označuje »[n]ekoč rabljen[o] besed[o], pomen ali zvez[o]»; danes je v knjižnem jeziku mrtva (*blagajnica, diviti se*)« (SSKJ: XXVII), kvalifikator *knjiž.* pa »[b]esedo, pomen ali zvez[o], ki se rabi zlasti v leposlovnem in znanstvenem jeziku. V pogovornem jeziku zveni nenavadno (*brižen, celovit, dasi*)« (SSKJ: XXVI). Nedoslednosti pri okvalificiranju v teh primerih samo potrjujejo, da bi del leksemov in pomenov, ki imajo kvalifikator *knjiž.*, danes lahko okvalificirali *Z zastar.* Primer: **občúten¹ 2.** *zastar.* občutljiv – **nèobčúten 2.** *knjiž.* neobčutljiv.

2.1.3

Nenavajanje nekaterih višjestopenjskih tvorjenk (predvsem četrto-, peto- in šestostopenjskih) je glede na zamejitev po obsegu vsakega slovarja logično. SSKJ tako pogosto ne navaja nekaterih tvorjenk, ki jih tvorimo z dodajanjem predpanskega obrazila *ne-*, ki izraža nasprotnost (*neopažanje, neuslišanje, nezapažen, nespremljan* itn.), ali v primeru pridevnikov s predpanskim obrazilom *ne-* iz njih tvorjenih predvsem samostalniških tvorjenk (*neopaženost* itn.).¹⁰

V zvezi z (ne)navajanjem določenih leksemov kot samostojnih iztočnic velja posebej izpostaviti skupino poimenovanj za ženske osebe.¹¹ V okviru tvorjenk iz glagolov čutnega zaznavanja gre omeniti, da SSKJ ob *ogledovalcu* in *pregledovalcu* ne beleži *ogledovalke* in *pregledovalke* (kar je prav gotovo posledica stanja v gradivu iz tistega časa). Te problematike se dotika tudi (ne)okvalificiranje iztočnic *jasnovidec* in *jasnovidka*, slednja je okvalificirana s kvalifikatorjem *redko*, medtem ko poimenovanje za moško osebo nima navedenega nobenega kvalifikatorja (**jasnovídec** jasnoviden človek: *to je bila dežela prerokov in jasnovidcev* – **jasnovídka** *redko* jasnovidna ženska: *napovedi jasnovidke*). Slednji primer tudi potrjuje, da je del poimenovanj za ženske osebe novejši.

Pri večini poimenovanj za ženske osebe najdemo v SSKJ sklicevalno razlago 'ženska oblika od X', in sicer tudi če gre za tvorjenke iz vzporedne podstave, npr. *igralec* – *igralka* (prim. Vidovič Muha 1997: 69–79).¹² Takih primerov je v SSKJ 784. Velik korak naprej so topogledno naredili uredniki SNB kot tudi prenovljene in dopolnjene različice SSKJ, t. i. SSKJ 2. V SNB je bilo dodanih 177 poimenovanj za ženske osebe, ki imajo samostojno razlago (npr. **dekanja** 'predstojnica fakultete'). Tudi v SSKJ 2 so razlage 'ženska oblika od X' ustrezno popravljene: *profesionalka* 'ženska oblika od profesionalc' → 'ženska, ki se poklicno ukvarja s čim' (prim. Kern 2014a: 148).

V rubriko nedoslednosti pri (ne)navajanju določenih leksemov kot iztočnic bi lahko šteli tudi (ne)navajanje konverznosti. Kot zgled lahko navedemo konverzijo prislova pri iztočnicah *zaznavno* in *nezaznavno*:

zaznávno prisl.: ob rahlem dihanju se ji komaj zaznavno dvigajo prsi; sam.: razlika med zaznavnim in namišljenim;

navídezno prisl.: navidezno se premikati; navidezno brezpomembna kretnja; navidezno začuden, zadovoljen.

V prvem primeru je samostalniška raba zabeležena, v drugem ne, kar bi bilo treba popraviti.

3 Sklep

Pri pregledu 38 besedotvornih sestavov, ki zajemajo 1.195 stopenjskih tvorjenk, med njimi 169 glagolov čutnega zaznavanja, je bilo ugotovljeno, da v okviru njihove slovarske obravnave stopenjskih tvorjenk iz glagolov čutnega zaznavanja ne najdemo večjih neskladnosti. Slednje je odraz natančnega in smiselno usklajevanega dela, čemur bi vsekakor veljalo slediti tudi pri nastajanju novih razlagalnih slovarjev

¹⁰ SP pa pri tem navaja samostalniške izpeljanke na *-ost* sistemsko brez preveritve v gradivu.

¹¹ O umeščanju poimenovanj za žensko delujočo osebo in povezano problematiko slovarskih razlag pri teh leksemih se je v slovenskem prostoru že pisalo (Vidovič Muha 1997, 2011; Trojar, Karer 2013; Kern 2014a).

¹² Medtem ko so razlage maskulinitivov v SSKJ samostojne, neodvisne od podstave iz samostalniškega poimenovanja za ženske: *gospodinjec* 'moški, ki opravlja ali vodi domača, hišna dela'.

slovenskega jezika. Določene pomanjkljivosti se pojavljajo na ravni slovarskih razlag, okvalificiranja in nenavajanja določenih leksemov kot slovarskih iztočnic.

Viri in literatura

- BIZJAK KONČAR, Aleksandra, SNOJ, Marko (ur.), 2012: *Slovar novejšega besedja slovenskega jezika*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- KERN, Boris, 2010: Stopenjsko besedotvorje. *Slavistična revija* 58/3. 335–348.
- KERN, Boris, 2014a: Politična korektnost v slovaropisju. Danila Zuljan Kumar, Helena Dobrovoljc (ur.): *Škrabčevi dnevi 8. Zbornik prispevkov s simpozija 2013*. 144–154.
- KERN, Boris, 2014b: *Slovarski pomen stopenjskih tvorjenk iz glagolov čutnega zaznavanja. Doktorska disertacija*. Ljubljana: Filozofska fakulteta.
- ŁACHNIK, Jarosław, 2011: Z badań formalnosłowotwórczych nad wyrazami złożonymi – nasycenie kompozycją rodzin modeli odprzymiotnikowych (metodologia gniazdowa). Piotr Zbróg (ur.): *Współczesna polszczyzna w badaniach językoznawczych, t. III, Od języka w działaniu do leksyki*. Kielce: Instytut Filologii Polskiej, Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy Jana Kochanowskiego. 159–178.
- Slovar slovenskega knjižnega jezika*: <http://www.fran.si>
- Slovar slovenskega knjižnega jezika 2*: <http://www.fran.si>
- STRAMLJIČ BREZNIK, Irena, 2004: *Besednodružinski slovar slovenskega jezika: Poskusni zvezek za iztočnice na B*. Maribor: Slavistično društvo.
- ТИНОНОВ, Андрей Николаевич, 1978: *Щкольный словообразовательный словарь русского языка. Пособие для учащихся*. Moskva: Prosveščenie.
- TOPORIŠIČ, Jože, 2000: *Slovenska slovnica*. Maribor: Obzorja.
- TROJAR, Mitja, ŽAGAR KARER, Mojca, 2013: Družbena občutljivost v terminoloških slovarjih. Andreja Žele (ur.): *Družbena funkcijskost jezika (vidiki, merila, opredelitve)*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 457–463.
- VIDOVIČ MUHA, Ada, 1997: Prvine družbene prepoznavnosti ženske prek poimenovalne tipologije njenih dejavnosti, lastnosti. Aleksandra Derganc (ur.): *Zbornik predavanj*. Ljubljana: Filozofska fakulteta, Oddelek za slovanske jezike in književnosti. 69–79.